

Men ATP-fondens og LD's grundfæstning er jo lovgivning, og det er Folketinget, der i paragrafer har bestemt, hvordan ledelsen dér skal være sammensat, og dér fik vi jo ikke noget indtryk af, om Socialdemokratiet vil være med til, at vi i Folketinget træffer den beslutning, at ledelsen i LD og ATP bliver valgt ved direkte valg. Næh, vi fik at vide, at nu skal der jo udpeges en offentlig repræsentant. Ja, hurra, så er det sikkert en socialdemokrat mere, der kan få et fedt ben at gnave ved at få et kæmpehonorar for at sidde der! Men bortset fra det, hvorfor må den almindelige borger, som har sine penge stående i LD eller ATP, ikke få mulighed for selv at vælge nogle repræsentanter, frem for at de er indirekte valgt?

Socialdemokratiets ordfører, hr. Torben Lund, gjorde meget ud af, at det, det handlede om, var, at der skulle være åbenhed, demokrati og medindflydelse. Særlig med hensyn til det sidste – medindflydelsen – fik vi ingen som helst forklaring på, hvordan denne medindflydelse skulle foregå.

Hvordan er de menneskers indflydelse på forvaltningen af pengene, som en gang hver fjerde eller femte år og ved andre festlige lejligheder får et stykke papir, hvorpå der står, hvor mange penge de har stående i ATP-fonden og LD? Den er nul. De har ingen som helst indflydelse. Når fondene investerer i hundredvis af millioner kroner fejlagtigt, f.eks. i Hafnia, og det hele bliver tabt, så kan de bare med et skuldertræk sige: Nåh ja, det er bare ærgerligt ... at man har ødslet *mine* penge væk!

Hvor er forklaringen på de ting, når den socialdemokratiske ordfører siger, at man går ind for medindflydelse? Hvor er handlingen henne?

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg er selvfølgelig ked af, hvis hr. Torben Lund føler, at vi i modsætning til Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre har prøvet på at tage patent på demokratiet. Demokrati er jo et værdiladet ord, og alle går ind for demokrati, men spørgsmålet er selvfølgelig hvilken form for demokrati, og det, som jeg har gjort mig til talsmand for på SF's vegne, er et deltagerdemokrati, altså hvor man er engageret i det, fordi man synes, man har indflydelse, og ikke så meget det, at man meget indirekte har haft indflydelse på, hvem der har indflydelsen. Spørgsmålet i denne forbindelse er, hvad for et demokrati vi taler om.

Det næste, jeg godt vil opholde mig ved, var hr. Kim Behnke i øvrigt også inde på. Jeg anerkender, at der er problemer med at sige til pensionskasserne, at de nu skal indføre demokrati. Det kan vi ikke uden videre gøre, for det er aftalestof, men det betyder ikke, at vi ikke har en mening om det. Vi har i høj grad en mening om det, og det skal vi have, og jeg mener også, at om nødvendigt skal man lovgive om nogle af disse ting.

Men ATP og LD er ikke aftalestof. Jeg ved godt, at ATP i nogle kredse opfattes, som om det er det, LO og DA bliver enige om, men det er det altså bare ikke formelt, og jeg regner med, at Folketinget er det øverste organ her, og at der ikke er nogen andre end Folketinget, der bestemmer disse ting.

Hvad vil man med hensyn til ATP og dyrtidsfonden? Hvis det er omkostningsfyldt med disse afstemninger, som økonomiministeren var inde på, kan man altså afholde dem samtidig med, at vi har kommunevalg, og sige, at der er en 4-årig valgperiode, og så er valgstederne til rådighed og alt det dér. Det er et spørgsmål om vilje og ikke et spørgsmål om bureaukrati.

Det sidste, jeg vil nævne, er, at når hr. Torben Lund nævner størst mulig forrentning, er jeg helt enig. Det tror jeg alle går ind for, men der er ingen, der siger, at fordi medlemmerne bestemmer, får man en ringere forrentning, end hvis der er tale om en ledelse, der er indirekte valgt.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Man må jo sige, at Socialdemokratiets ordførers, hr. Torben Lunds, tale var præget af mange flotte ord, men reelt af intet, som kan sikre indsigt og demokrati i pensionsopsparingsordningerne. Også jeg skal supplere de øvrige spørgere og spørge hr. Torben Lund, hvordan i alverden sammenhængen er i ordførertalen, for hvad angik, at pensionsopsparingsordningerne er aftalt på arbejdsmarkedsområdet, var der ingen tvivl for hr. Torben Lund om, at dér skulle Folketinget ikke blande sig, for der var tale om aftalestof og ikke om et lovgivningsspørgsmål.

Når vi så kommer til spørgsmålet om ATP og LD, er undskyldningen for ikke at ville gøre noget som helst en helt anden, nemlig at det vil blive sværere – og det var så specielt med hensyn til Lønmodtagernes Dyrtidsfond – at investere i små og mellemstore virksomheder.

Jeg kunne tænke mig at spørge hr. Torben Lund: Hvis penge er det egentlig, vi taler om? Er